

Το παρόν έντυπο είναι
μια αντιφασιστική
έκδοση που εκδίδεται
συλλογικά από την
Αντιφασιστική
Συνεννόηση 65 (ΑΣ65)
και είναι μια
προσπάθεια να
αποτυπώσουμε σε
μερικές σελίδες τις
απόψεις μας για
διάφορα θέματα που
μπορεί (ή και όχι) κατά¹
καιρούς να τραβούν τα
φώτα της δημοσιότητας
και να τα αναλύσουμε
σε όποιο βαθμό
μπορούμε
προσπαθώντας να
διαβάσουμε πίσω από
τις γραμμές των
ειδήσεων. Αν σε
ενδιαφέρουν αυτά που
λέμε και γράφουμε
μπορείς να μας βρεις
κάθε πέμπτη 20.00-
22.00 στον
αυτοδιαχειριζόμενο χώρο
ΑΝΑΤΟΠΙΑ (κορίνθου
171, πίσω από το
παλιό αρσάκειο).

site:
as65.patra.wordpress.com
mail:
as65.patra@gmail.com

Αντιφασιστική
Συνεννόηση 65
as65patra.wordpress.com

ΑΥΤΟΙ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΝΑΥΑΓΙΑ, ΕΜΕΙΣ ΓΙΑ ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

4.579 άνθρωποι υπολογίζεται ότι θαλασσοπνίγηκαν στη μεσόγειο το 2016 στην προσπάθειά τους να φτάσουν στην ιταλία. Το κάθε κάθαρμα ρατσιστής που δε θέλει μετανάστες στη γειτονιά του μπορεί να χαρεί. 4.579 λιγότεροι άνθρωποι θα περάσουν από τη γειτονιά "του". Και κάτι άλλο. Από τον περασμένο μάρτη που δυσκόλεψε πολύ η είσοδος στην ευρώπη μέσω τουρκίας (λόγω της συμφωνίας Ε.Ε.-τουρκίας) όλο και περισσότεροι άνθρωποι προσπαθούν να εισέλθουν στην ευρώπη μέσω μεσογείου. Με τα παραπάνω αποτελέσματα. Κάτι ανάλογο έκανε και το ελληνικό κράτος όταν δυσκόλεψε το πέρασμα από τον έβρο αναγκάζοντας τους μετανάστες να θαλασσοπνίγονται στο αιγαίο. Οπότε όταν ακούμε "προστασία των συνόρων και της εθνικής κυριαρχίας" ας τα μεταφράζουμε ως αυτά που είναι: μαζικές δολοφονίες ανθρώπων που αναγκάστηκαν να φύγουν από τον τόπο τους.

οκτώβρης 2013: κάποιοι από τους "τυχερούς" μετανάστες που μόλις επέζησαν από το ναυάγιο στη λαμπεντούζα όπου δολοφονίθηκαν εκατοντάδες μετανάστες, μεταξύ ειρωνείας και απόγνωσης κρατάνε πλακάτ που γράφουν "συγνώμη που δεν πνιγήκαμε". Κάπως έτσι πρέπει να αισθάνονται οι μετανάστες που καταφέρνουν να επιζήσουν κι έρχονται αντιμέτωποι με τη ρατσιστική πανούκλα των κρατών και των κοινωνικών τους συμμάχων.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΗ 65

ΤΕΥΧΟΣ 1, 21 μάρτιο 2017

μάρτιος 2017, λέσβος, νεαρός μετανάστης κρατάει πλακάτ που λέει "ο θάνατος είναι καλύτερος από τη ζωή σε αυτό το νησί" σε μια από τις συχνές διαδηλώσεις που κάνουν οι από το ελληνικό κράτος αιχμάλωτοι μετανάστες (και στη μετιτάπινη

“...το πρόβλημα είναι στα χαρτιά, απ’ τη στιγμή που δεν έχεις χαρτιά δε μπορείς να έχεις ούτε βιβλιάριο υγείας, ούτε ασφάλεια, δηλαδή τα απλά πράγματα που έχει ο κάθε άνθρωπος...”

Στις 18 φλεβάρη, στα πλαίσια του antifa cafe επικοινωνήσαμε με μετανάστη απ’ την αλγερία, φυλακισμένο στην κόλαση της πέτρου ράλλη στην αθήνα. Ένα απ’ τα πολλά αόρατα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών που δε χωράει στα παραμύθια περί “ελληνικής φιλοξενίας και ανθρώπινης μεταχείρισης” ούτε στα παραμύθια του “κάνουμε ό,τι μπορούμε αλλά δε μας αφήνουνε οι παλιοευρωπαίοι” ούτε στις διαμαρτυρίες ευαίσθητων “αντιρατσιστών”. Η πέτρου ράλλη χωράει εκεί που ανήκουν όλοι οι τόποι κράτησης, βασανισμού και εξόντωσης χιλιάδων μεταναστών και μεταναστριών, χιλιάδων εργατών και εργατριών. Στην επίσημη ρατσιστική αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους που έχει αυτό ακριβώς στην ατζέντα της. Να τους κάνει τη ζώη ανυπόφορη, να τους υποτιμήσει σε βαθμό εξόντωσης.

“...για τον αλγερινό που πέθανε...4 μέρες όλοι λέγανε να τον πάνε σε γιατρό, δεν τον πήγαινε κανένας...χάθηκε το χαρτί που είχα, πήρα να το δηλώσω και μου είπαν οτι δε μπορώ να το δηλώσω...δε δίνουν σημασία στους κρατούμενους, βρίζουν, φωνέζ...οι περισσότεροι εδώ δεν ξέρουν τη γλώσσα και δεν κάνουν προσπάθεια να τους μιλίσουν αγγλικά να καταλάβουν τι θέλουνε...φαγητό χάλια...οι κρατούμενοι δεν έχουν ούτε σαπούνι να πλένουν τα χέρια τους, κουβέρτες δεν έχει, άνθρωποι κοιμούνται στο πάτωμα, επισκεπτήρια 5 λεπτά το πολύ...είναι ένα μικρό προαύλιο που βγαίνουμε μια ώρα την πρέμα...μερικοί φεύγουν deport (απελαύνονται) μερικούς τους διώχνουν στην αμυγδαλέζα, κόρινθο...και λένε δεν είναι από εμάς, θα περιμένετε να 'ρθει το χαρτί να βγείτε, αυτό το χαρτί είναι ένα χαρτί που λέει ότι μπορείς να παραμείνεις στην ελλάδα για 6 μήνες και κάθε 2 μήνες πρέπει να έρχεσαι εδώ να δίνεις το παρόν...και πήρε εδώ πέρα ένας πακιστανός να το ανανεώσει και πάλι τον κρατήσανε, και πάλι απ’ την αρχή λες και παίζουνε παιχνίδι...κι όταν θα πεθάνει κάποιος, πεθαίνει σα σκύλος, πέθανε, τον κατέβασαν κάτω, τον πήρανε, δεν ξέρει κανείς που είναι και ποιος ήτανε...τι να σας πω, σα να μην είμαστε άνθρωποι...θέλουμε κάποιος να μας ακούει, όχι να μας βοηθήσει, να ξέρουν τι γίνεται εδώ πέρα...και ξέρεις ποιο είναι το πιο δύσκολο εδώ μέσα με όλες τις δυσκολίες; Να μένεις εδώ μέσα για μήνες, μπορεί για χρόνο, μπορεί για 18 μήνες και δεν ξέρεις πότε θα βγείς...δε ζητάμε τίποτα άλλο, τουλάχιστον να μας πούνε πότε θα βγούμε, έχουμε οικογένειες παιδιά, εμένα και η γυναίκα είναι χωρίς χαρτιά, δε μπορεί να έρθει να με δει...νοιώθεις ότι δεν έχουμε δικαιώματα, δε μπορούμε να μιλήσουμε, φαντάσου τώρα κάναμε μια απεργία να στελούμε ένα μήνυμα και δεν ήρθε να μας μιλήσει κανείς να δει τι θέλουμε...σα ζώα είμαστε εδώ πέρα αυτό μπορώ να σας πω...δεν έχουμε κάνει τίποτα κακό μόνο για χαρτιά είμαστε εδώ πέρα...πέφτει και η ψυχολογία του ανθρώπου εδώ...και πάλι όταν βγαίνεις, πάλι 6 μήνες, 3 μήνες, πάλι ξέρω για πάλι λένε τα ίδια, αυτό είναι πολύ κουραστικό...δεν ξέρω πως είναι το σύστημα, να σας πω την αλήθεια, αυτό δεν συμβαίνει πουθενά, μόνο εδώ...είναι μερικοί άνθρωποι που έχουν ξανάρθει εδώ πέρα δύο και τρεις φορές...αυτό που θέλουμε είναι να έχουμε τα δικαιώματά μας...δε ζητάμε τίποτα άλλο...”

για να ακούσετε ολόκληρη την τηλεφωνική επικοινωνία μπείτε στο site της ΑΣ56

ΟΞ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ, ΣΥΡΙΖΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΚΡΟΔΕΞΙΟΙ, ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΜΑΤΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝΕ ΜΑΖΙ

Στις 21/2/2017, πιέρα της “εθνικής απελευθέρωσης” των Ιωαννίνων (δηλαδή του εορτασμού της επέκτασης του ελληνικού κράτους, που σήμαινε απλά την αλλαγή των χεριών της εξουσίας), οι χρυσαυγίτες αποφάσισαν να κάνουν την εμφάνισή τους στην πόλη, παρουσία του Βουλευτή της χρυσής αυγής χρήστου παππά που είχε λάβει και επίσημη πρόσκληση από τη διοργάνωση. Κάπως έτσι στάθηκε ομόψυχα δίπλα δίπλα με το συριζαίο πρόεδρο της Βουλής Βούτση και άλλους κρατικούς φορείς (συριζοειδή και μη). Όπως πριν 3-4 μήνες συριζαίοι και χρυσαυγίτες πούλησαν μαζί εθνικιστικό τσαμπουκά στην τουρκία από το καστελόριζο. Δεν το

λέμε για να ψέχουμε το συριζα για έλλειψη αριστεροσύνης ούτε θεωρούμε ότι πρόδωσε κάποιον αντιφασιστικό όρκο. Ήταν ξεκάθαρος από την αρχή -για όποιον και όποια ήθελε να δει βέβαια. Όταν ο συριζα λίγο πριν συγκυβερνήσει με τους ακροδεξιούς ανελ έλεγε ότι “το κράτος έχει συνέχεια” καθησυχάζοντας τους καραβανάδες, μάλλον εννοούσε ότι και “το παρακράτος θα έχει συνέχεια”. Έτσι ενώ συνεχίζεται η δίκη-παρωδία της χρυσής αυγής, το ελληνικό κράτος-πλυντήριο ξεπλένει με τον τρόπο του την παρακρατική οργάνωση, καθ’ ότι καιροί που είναι όλο και κάποια βρωμοδουλειά για το καλό του έθνους θα πρέπει να κάνουν τα παρακρατικά βοθρολύμματα. Οι εκεί σύντροφοι αντιφασίστες που δε συμμερίζονται τις εθνικιστικές φιέστες του ελληνικού κράτους, πόσο μάλλον όταν σε αυτές παρευρίσκονται και οι χρυσαυγίτες, παρενέβησαν φωνάζοντας συνθήματα. Οι μπάτσοι προστάτες των κρατικών και παρακρατικών καθαρμάτων, φουλ εξοπλισμένοι επιτέθηκαν στους αντιφασίστες οι οποίοι αμύνθηκαν και συνέλαβαν 4 από αυτούς. Ωστε να μπορέσουν ανενόχλητοι οι συριζαίοι να χαριεντίζονται με τους παρακρατικούς...

ΑΝΤΙΦΡΑΣΙΟΤΙΚΑ ΣΧΟΔΙΑ

01 γι' αυτή τη συμφωνία θα μιλήσει ΚΑΝΕΙΣ;

Από την 01-01-2016, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του υπουργείου δημόσιας τάξης, έχουν απελαθεί 916 μετανάστες με βάση την κοινή δήλωση ε.ε.-τουρκίας και 1.196 μετανάστες με βάση το διμερές πρωτόκολλο επανεισδοχής ελλάδας-τουρκίας που ισχύει από το 2001 και επικαιροποιήθηκε μάλιστα τον περασμένο μάρτη. Η συμφωνία ε.ε.-τουρκίας μπήκε από νωρίς στο στόχαστρο πολλών αντιρατσιστών (κυρίως της κομματικής αριστεράς) από τότε που τέθηκε σε εφαρμογή πέρσι το μάρτη. Για τη συμφωνίας ελλάδας-τουρκίας η οποία μάλιστα αποδεικνύεται πολύ πιο αποτελεσματική όσον αφορά τις απελάσεις και την καταστροφή ζωών των μεταναστών, τηρείται σιγήν ιχθύος. Μήπως εν τέλει κάποιοι δε νοιάζονται τόσο για τις απελάσεις αλλά μόνο για το πώς θα μιλήσουν ενάντια στην ε.ε. πετώντας τη μπάλα έξω από το γήπεδο και εντέχνως εξαφανίζοντας/μειώνοντας όσο δεν πάει την ευθύνη του ελληνικού κράτους για το τσάκισμα των μεταναστών;

02 επίθεση στα γραφεία του Διεθνούς Οργανισμού απέλασεων

Το πρωί του Σαββάτου 17/12/16, 150 άνθρωποι από αναρχικές-αντιεξουσιαστικές-αυτοοργανωμένες κοινότητες αγώνα, πραγματοποίησαν παρέμβαση στα γραφεία του Διεθνούς Οργανισμού Μετανάστευσης (ΔΟΜ) στην αθήνα γράφοντας συνθήματα στο κυρίως κτίριο και τα οχήματα του οργανισμού και γεμίζοντας με χρώματα την πρόσοψη του κτιρίου. Ο λόγος προφανής πιστεύουμε γι' αυτή την εύστοχη κίνηση. Ο ΔΟΜ πέρα από το "ανθρωπιστικό" του προσωπείο όπως π.χ. η διανομή ειδών πρώτης ανάγκης στα στρατόπεδα συγκέντρωσης (ανέλαβε μάλιστα και τη διαχείριση του νέου τμήματος του κολαστρίου της αμυγδαλέζας), έχει αναλάβει και τους εθελούσιους επαναπατρισμούς μεταναστών. Τι σημαίνει αυτό; Ότι το ελληνικό κράτος κρατάει αιχμάλωτο έναν τεράστιο αριθμό ανθρώπων είτε σε νησιά είτε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης σε άθλιες συνθήκες διαβίωσης, κάποιοι από αυτούς δεν αντέχουν άλλο αυτό τον πόλεμο που τους κάνουν και αναγκάζονται να υπογράψουν την απέλασή τους. Πράγματι, πολύ εθελούσιο...

Πριν από δύο μήνες στην περιοχή της Σητείας 52χρονος πατέρας σκοτώνει το 5,5 μηνών παιδί του πάνω σε καυγά που είχε με την γυναίκα του. Τα δημοσιογραφικά σάιτ τονίζουν ότι ο πατέρας ήταν πολύ βίαιος και ξέσπαγε συχνά πάνω στη γυναίκα του.

Για ακόμα μια φορά όμως η γυναίκα είναι αυτή που "καταδικάστηκε" από την κοινωνία γιατί δεν κατάφερε, λέει, να "σώσει" το παιδί, γιατί ήταν τόσο "εγώιστρια", λέει, και δεν το προστάτεψε. Πολλοί υποστήριζαν ότι έπρεπε να αφήσει το παιδί και να κάτσει να φάει το ξύλο χωρίς να αντιδράσει. Άλλωστε μέσα σε μια πατριαρχική κοινωνία αυτό σημαίνει να είσαι μια "καλή" μητέρα και γυναίκα. Να κάθεσαι να υπομένεις κάθε καταπίεση και κάθε κακοποίηση από τον άντρα σου.

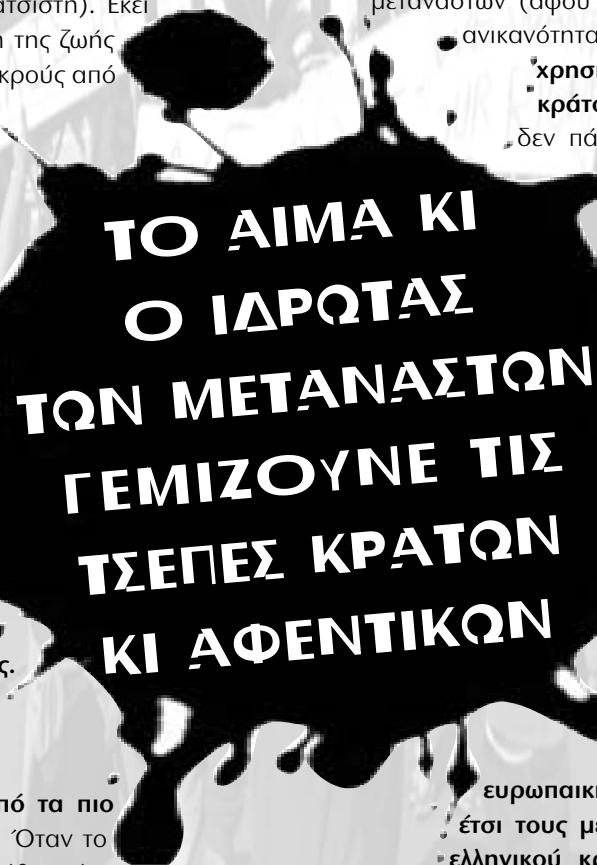
Και δυστυχώς η μόνη φορά που οι περιπτώσεις σεξιστικής βίας βγαίνουν στη φόρα είναι όταν τα μη ανακαλύψουν ότι αυτός που άσκησε σεξιστική βία είναι κάποιος μετανάστης (ουκ ολίγες φορές επίσης δημιουργούν τέτοια γεγονότα ή διογκώνουν εντέχνως τα όποια υπαρκτά). Όχι προφανώς επειδή δίνουν δεκάρα για τη ζωή και την αξιοπρέπεια των γυναικών αλλά γιατί θέλουν να εξυπηρετήσουν τους ρατσιστικούς τους σκοπούς. Ή όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση, όταν ο άντρας "ξεπεράσει κάποια όρια", αφού δε θα ακουγόταν τίποτα (ακόμα και με τον τρόπο που ακούστηκε) αν δεν πέθαινε το μωρό. Έτσι κι αλλιώς η βία απέναντι στις γυναίκες από τους άντρες τους δεν αξίζει αναφοράς, αφού είναι κάτι συνηθισμένο.

Η κοινωνία δεν παύει να υπενθυμίζει συνεχώς στις γυναίκες ποιος είναι ο ρόλος τους. Να γεννούν, να είναι τίμιες νοικοκυρές, υπάκουες σε όλα τα αρσενικά (πατεράδες, αδερφούς, συζύγους), και κυρίως να σιωπούν. Μια πατριαρχική κοινωνία που συγκαλύπτει τα εγκλήματα κατά των γυναικών και τα παρουσιάζει ως "μια κακιά στιγμή" ή ως "εγκλήματα πάθους" ή "ότι τα ήθελε μωρέ και αυτή για αυτό τη βίασε/χτύπησε".

Ο δικός μας όμως ρόλος είναι να σταθούμε απέναντι της. Να αρνηθούμε ότι σκατά μας έχει δώσει αυτή η κοινωνία και να τη συντρίψουμε.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΕΞΙΣΤΙΚΗ ΒΙΑ ΤΣΑΚΙΖΟΥΜΕ ΤΟ ΣΕΞΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ

Όταν μιλάμε για μετανάστευση ας έχουμε στο νου μας ότι μιλάμε για μετανάστευση εργατικής δύναμης, εκμεταλλεύσιμης μέχρι τον πιο ακραίο βαθμό. Από την κεντρική κρατική πολιτική για τη διαχείριση των μεταναστών μέχρι τα “δε θέλω μετανάστες στη χώρα μου” του κάθε μισάνθρωπου και τα “ας έρχονται μόνο όσοι χωράνε”, **βασικός σκοπός του ρατσισμού είναι να υποβιβάζονται κάποιοι άνθρωποι σε πολίτες δ' κατηγορίας χωρίς στοιχειώδη δικαιώματα** -εργασιακά και όχι μόνο. Και σε αντίθεση με εμάς τις ντόπιες μηχανές παραγωγής κέρδους, οι μετανάστες εργάτες κοστίζουν πολύ λιγότερο. Κι αυτό γίνεται γιατί όσο περισσότερο τούς κάνει το βίο αβίωτο ο κρατικός, κοινωνικός και παρακρατικός ρατσισμός, τόσο περισσότερο πειθαρχημένοι και υποτιμημένοι εργάτες θα είναι (και αυτό το γνωρίζουν όλοι, από τον πρωθυπουργό μέχρι τον τελευταίο μαλάκα ρατσιστή). Εκεί είναι άλλωστε που αποσκοπεί η σχεδιασμένη και δολοφονική υποτίμηση της ζωής τους, από το πνίξιμό τους στα θαλάσσια σύνορα στο αιγαίο μέχρι τους νεκρούς από το κρύο στις σκηνές της Μόριας και των hot spots (1). **Ο σύγχρονος φασισμός μάς φωνάζει στα μούτρα μας ότι οι ζωές κάποιων από μας αξίζουν πολύ λιγότερο από τις ζωές κάποιων άλλων.** Και όταν το ελληνικό κράτος εξοντώνει μεθοδευμένα και με σχέδιο κάποιους μετανάστες ώστε να παραδειγματίζονται πολλοί περισσότεροι, δε δουλεύει μόνο για την πάρτη του και για τα ντόπια μόνο αφεντικά αλλά για το σύνολο της τάξης των όπου γης και ευρώπης αφεντικών. Γιατί εν τέλει ακόμα κι αν δεν καταλήξει ο κάθε μετανάστης σε κάποιο ελληνικό κάτεργο αλλά σε κάποιας άλλης ευρωπαϊκής χώρας, η πειθάρχηση θα έχει γίνει σε κάποιο προηγούμενο στάδιο του -εν πολλοίς εξαναγκασμένους- ταξιδιού του. Κι έτσι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που ξέφυγαν από τον πόλεμο ή/και την ανέχεια στον τόπο τους πρέπει να νιώθουν και τυχεροί που δεν πέθαναν στο δρόμο και θα καταλήξουν να τους ξεζουμίσει κάποιο αφεντικό πληρώνοντάς τους ψίχουλα. Και σε κάθε σημείο του ταξιδιού τους **κάθε κρατικός μηχανισμός τούς δίνει να καταλάβουν ποια είναι η θέση τους**. Κι αν τολμήσουν και ζητήσουν τα ελάχιστα δικαιώματά τους θα χαρακτηριστούν και αχάριστοι που δε σέβονται τη φιλοξενία (sic) της ελλάδας. **Και είναι γι' αυτό το λόγο που η στήριξη της όποιας διεκδίκησης των μεταναστών και των μεταναστριών αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα όποιου και όποιας θεωρεί εαυτόν αντιφασίστα.** Όταν το κράτος, οι ρατσιστές και όλοι οι εξουσιοδοτικοί μηχανισμοί επιδιώκουν με κάθε τρόπο την υποτίμηση της ζωής και της αξιοπρέπειας των μεταναστών και θέλουν να τους κάνουν τη ζωή όσο το δυνατόν πιο δύσκολη, δικιά μας δουλειά είναι το ακριβώς αντίθετο: να στηρίζουμε όσο μπορούμε τον όποιο αγώνα και κινητοποίηση των μεταναστών που πολλές φορές ξεπάσει με αφορμή τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης αλλά η ουσία του είναι νι διεκδίκηση του αυτονόπου, δηλαδή το να αποκτήσει ο κάθε μετανάστης ίσα δικαιώματα με τους ντόπιους. Κάτι που δεν είναι τόσο όσο το να του δώσεις μια κουβέρτα ή ένα γάλα, αλλά ποιός μας είπε ότι είναι απλή η αντιπαράθεση με το σύγχρονο φασισμό που έχει βάλει σημάδι στο στόχαστρό του τους μετανάστες εργάτες;

Βέβαια πέρα από όσα είπαμε πιο πριν που συνθέτουν τη γενική εικόνα υποτίμησης της μεταναστευτικής εργατικής δύναμης, τα εκάστοτε εθνικά αφεντικά και τα κράτη τους κάνουν και τους δικούς τους συγκεκριμένους λογαριασμούς πάνω στις πλάτες και τα πτώματα των μεταναστών. Πρόσφατα, η τωρινή πολιτική βιτρίνα του ελληνικού κράτους που έχει αναλάβει να τσακίσει τις ζωές των μεταναστών, ο μουζάλας δίλωσε ότι "...δίνουμε μάχη στην ευρώπη να πείσουμε ότι οι συνθήκες στην ελλάδα παραμένουν έκτακτες, με σύνοχο να εξασφαλίσουμε και προσωπικό και κονδύλια" απαντώντας στην αντιπολίτευση που έλεγε ότι οι συνθήκες δεν είναι έκτακτες αλλά η κυβέρνηση ανίκανη. Μη γειλείστε, χέστηκε κι η αντιπολίτευση για τις ζωές των μεταναστών, η οποία φυσικά ποτέ δε θα μιλήσει για οργανωμένο σχέδιο τσακίσματος των μεταναστών (αφού βασικό κομμάτι αυτού του σχεδίου είναι και αυτή) αλλά για ανικανότητα. Αυτό λοιπόν που έξω απ' τα δόντια λέει ο μουζάλας είναι ότι **χρησιμοποιεί τους μετανάστες για να τσεπώνει λεφτά το ελληνικό κράτος από ευρωπαϊκά ταμεία** (τα οποία στο μεγαλύτερο μέρος τους δεν πάνε για την καλυτέρευση της ζωής των μεταναστών αλλά για άλλους σκοπούς). Βέβαια **έχει τη σημασία του και πώς επιδιώκει να τους "πείσει"**. Βασικά **κρατώντας τους μετανάστες αιχμάλωτους στα νησιά και εμποδίζοντάς τους να φύγουν από κει**. Κάπως έτσι φτιάχνει το θέαμα του "τα νησιά βουλιάζουν" (όχι από τους εκατοντάδες χιλιάδες τουρίστες φυσικά αλλά από τις λίγες χιλιάδες μεταναστών που μάλλον είναι πιο χοντροί απ' τους τουρίστες). Κι αν αυτό κοστίζει σε ζωές μεταναστών όπως φέτος που πέθαναν τόσοι άνθρωποι από το κρύο στη Μόρια επειδή το κράτος αρνήθηκε να τους μεταφέρει σε κάποιο ασφαλές μέρος στην ενδοχώρα, δεν τρέχει και κάτι για το κράτος και τους κοινωνικούς του συμμάχους. Όπως δεν τρέχει κάτι γι' αυτούς αν οι μετανάστες τρελαίνονται και φρικάρουν μες στα νησιά που έχουν μετατραπεί σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αφού ακόμα και όσοι μετανάστες μπορούν να βγουν από τα εκεί hot spots δε μπορούν να φύγουν από το νησί. **Και δεν είναι καμία ευρωπαϊκή ένωση που δίθεν επιβάλλει στην ελλάδα να διαχειρίζεται έτσι τους μετανάστες, παρά μόνο τα υλικά υλικότατα συμφέροντα του ελληνικού κράτους που (όπως κάθε κράτος) εφαρμόζει τη δικιά του (θανατο)πολιτική πάνω στους μετανάστες.** Κι από κοντά φυσικά σε ένα δεύτερο βαθμό και τα κάθε είδους καθάρματα των τοπικών κοινωνιών που ωρύονται εναντίον των μεταναστών μόνο και μόνο για να ζητήσουν μετά από το κράτος αντισταθμιστικά μέτρα και να τους μειώσουν το φπα στα νησιά επειδή, λέει, "επλήγησαν από μετανάστες". Ποιος είπε ότι η σκατοφυχιά κι ο ρατσισμός δε μπορούν να πάνε μαζί με ψυχρές συμφεροντολογικές τακτικές;

(1) Το know how έτσι κι αλλιώς το έχουν οι έλληνες ρατσιστές αφού το ίδιο έκαναν, μαζίκα και με σχέδιο πάλι, όλη τη δεκαετία του '90 με τους μετανάστες εργάτες από την αλβανία. Για αυτό μπορείτε να διαβάσετε το "TEXT: περί της (ανομολόγητης) καταγωγής των ρατσιστικών ιδεώδων της ελληνικής κοινωνίας και περί της (ομολογημένης) χρησιμότητάς τους". Μπορείτε να το βρείτε τόσο στο βιβλιοπωλείο αυτόνομων εκδόσεων και την δανειστική βιβλιοθήκη του αυτοδιαχειρίζομενου χώρου ANATOPIA.